

Annales Universitatis Paedagogicae Cracoviensis

Studia ad Didacticam Litterarum Polonarum et Linguae Polonae Pertinentia VI (2015)

ISSN 2082-0909

Marta Szymańska

Uniwersytet Pedagogiczny im. KEN w Krakowie

Co poloniście podpowiada dydaktyka nauczania języka angielskiego?

W dydaktyce języka polskiego nie brakuje metod i technik nauczania, choć ich klasyfikacja i rozróżnianie nie zawsze jest proste. Brakuje także katalogu dobrze opisanych technik, które zastosować można na lekcjach zorientowanych komunikacyjnie.

Pewną podpowiedzią może być podręcznik Silvii Pokrivčákovéj *Teaching Techniques for modern Teachers of English*. Autorka kieruje książkę do nauczycieli zainteresowanych nowoczesnym uczeniem języka. Zaznacza, że wyrasta ona z jej wieloletniego doświadczenia praktyka i może być odpowiedzią na zapotrzebowanie rynku. Przede wszystkim, jak pisze, jest to podręcznik prosty, zwięzły, w przyjazny sposób przedstawiający techniki nauczania możliwe do zastosowania na lekcjach języka obcego.

Opis poszczególnych technik poprzedzony został objaśnieniami terminologicznymi, wyraźnie rozgraniczającymi i precyzującymi rozumienie takich pojęć jak: koncepcja (podejście), metoda i technika. Autorka dokonuje też syntetycznego porównania tradycyjnej i nowoczesnej edukacji, które różnią się między innymi stosunkiem do dyscypliny, akceptacją dla indywidualizmu, sposobami i celami uczenia.

W książce scharakteryzowanych zostało 41 technik. Opisom towarzyszą charakterystyczne ćwiczenia i propozycje zastosowania. Nie wszystkie one mogą zostać wykorzystane na lekcjach języka polskiego jako ojczystego. Na lekcjach polskiego nie przyda się zapewne technika tłumaczeniowa (*Translating*).

Niektóre propozycje są wykorzystywane na lekcjach języka polskiego a zaproponowana klasyfikacja może pomóc je uporządkować i nazwać. Przykładem może być grupa technik opartych na skojarzeniach (*Association-based techniques*), która to stosowana jest w polskich warunkach na lekcjach dotyczących ortografii. Różne skojarzenia z prezentowanymi w klasie ortogramami, ilustrowanie ortogramów, analiza brzmieniowa, znajdując w prezentowanym podręczniku swoje nazwy: skojarzenia wzrokowe/wizualne (*Visual association*), skojarzenia słuchowe/audialne (*Audial association*), skojarzenia intelektualne (*Mental association*). Na lekcjach

dotyczących ortografii zaadaptować można także zaproponowane przez autorkę gry językowe. W prezentowanej książce dotyczą one utrwalania słownictwa, z łatwością dają się jednak przełożyć na szkolną sytuację związaną z utrwalaniem pisowni trudnych wyrazów (*Tic-Tac-Toe*, *Word Bingo*). W uczeniu każdego języka ważne jest także tworzenie takich sytuacji, w których na lekcji dochodzi do rzeczywistego komunikowania się, kiedy to jedna ze stron wie więcej niż druga. I stroną tą nie jest wyłącznie nauczyciel (*Information gap activities*). Kształceniu sprawności komunikacyjnych oraz interpretacyjnych służą również techniki dramatowe (*Drama techniques*), odgrywanie ról (*Role plays*), techniki sytuacyjno-symulacyjne (*Situation and simulation techniques*), znane w dydaktyce nauczania języka polskiego, choć nie zawsze jasno opisane.

Autorka tworzy obszerny katalog technik nauczania, precyzyjnie je opisuje, ilustruje ćwiczeniami i schematami, wskazuje przydatność. Wydaje się, że czasem warto skorzystać z propozycji pokrewnych dziedzin, aby odświeżyć własne spojrzenie na sposoby uczenia.